

Отже, сьогодні в контексті територіальних громад слід говорити не про кількісні, а про якісні показники. Потрібно укріпити громади, аби вони відчували і показали позитивні зміни в результаті децентралізації. Одним із таких показників є наповнення бюджету, а також самостійність та фінансова незалежність ОТГ. Другий момент – організація роботи всіх служб та напрямків. У тому числі освіти, культури, медицини, соціального захисту. Багато залежить від команди, яка є у територіальній громаді, від її настрою та бажання працювати для людей. Про це засвідчують успіхи окремих об'єднаних територіальних громад Тернопільської області, які акцент зробили на розвитку освіти, культури, охорону здоров'я, місцевого комунального господарства.

Бібліографія

1. Мороз О. Ю. Територіальна громада: сутність становлення та сучасні українські реалії [Електронний ресурс]/ О. Ю. Мороз // Демократичне врядування : ел. наук. фах. вид. – 2008. – Вип. 2. – Режим доступу : http://lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/visnik2/fail/Moroz.pdf
2. Про добровільне об'єднання територіальних громад : Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/157-19>
3. Кавунець А.В. Особливості об'єднання територіальних громад в Україні (регіональний аспект) : видання друге, доповнене / А. В. Кавунець, В. В. Дорох., 2016. – 66 с.
4. Децентралізація влади [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://decentralization.gov.ua>
5. Офіційний сайт Байковецької об'єднаної територіальної громади [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://bsr1653.gov.ua>

Наталія ХОЛОНІВСЬКА

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНА ВЗАЄМОДІЯ В ПРОЦЕСІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

XXI століття – ера технологій, епоха інформації. На сьогоднішній час, обсяг інформації різко збільшується, виробляється та споживається, що в свою чергу перетворюється на засіб маніпулювання та контролю. Тому будь-яка організація здійснює свою діяльність аналізуючи безперервні потоки інформації створюючи інформаційно-комунікативний простір.

Відповідно на думку вчених інформаційний простір – це історично сформована, забезпечена правовими гарантіями й засобами зв'язку, з

найбільшою доступністю для споживача форма скоординованих і структурованих, територіально близьких і віддалених інформаційних ресурсів, котрі акумулюють результати комунікаційної діяльності людей [2].

Потік інформації являється цілеспрямованим рухом інформації від джерела до носія інформаційних потреб. Потоки інформації формуються з урахуванням обов'язкових вимог:

- виключення дублювання потоків;
- зменшення інформаційних потоків та зв'язків;
- інформаційні потоки повинні характеризуватися: вказівкою споживачів інформації, відповідальних за збір, обробку, передачу, зберігання та регламентом передачі інформації, утримуванням і обсягом переданої інформації[1].

В діяльності будь-якої організації передумовами якісного інформаційно-комунікаційного забезпечення, а також основними компонентами інформаційного середовища є:

1) інформація, що використовується та опрацьовується в процесі прийняття управлінських рішень;

2) засоби перетворення та передачі інформації, засоби механізації й автоматизації управлінської праці;

3) системне і прикладне програмне забезпечення;

4) система документообігу;

5) професійно-кваліфікаційний рівень працівників апарату управління, котрі володіють навичками користування певних технічних засобів та програмного забезпечення;

6) управлінські відносини та їх культура.

В інформаційному середовищі необхідно досягти логічного та розумного узгодження всіх його компонентів, тому план управління комунікаціями включає в себе:

1. План збору інформації(визначаються джерела інформації і методи її одержання)

2. План розподілу інформації(визначаються споживачі інформації і методи доставки)

3. Детальний опис кожного документа(повинен бути отриманий або переданий, включаючи формат, зміст, рівень детальності й використовувани визначення)

4. Розклад і частота взаємодій.

5. Метод внесення змін до плану комунікацій[1, с.151].

План комунікацій, в залежності від потреб, може бути деталізований, формалізований або в деяких випадках описаний в

загальному вигляді. Відповідно управління комунікаціями забезпечує підтримку системи зв'язку та взаємодії між учасниками проекту, передачу управлінської та звітної інформації, спрямованої на прийняття управлінських рішень для забезпечення досягнення цілей. Від ефективності комунікаційних зв'язків і взаємодій залежить майбутнє організації та людей, що працюють в цій організації.

Оскільки лише управлінська діяльність визначає успіхи організацій, створених для здійснення різного роду управлінських завдань, – інформаційно-комунікативні відносини є основою для їх здійснення. Відповідно, наскільки керівник може налагодити взаємодію з колегами та підлеглими, переконати у необхідності виконання прийнятих управлінських рішень, залежить ефективність діяльності самої організації загалом, так і її окремих структурних одиниць.

Також можна зазначити, що основним елементом інформаційно-комунікаційного простору організації, який визначає рівень поширення, формування, використання інформації як основного ресурсу та забезпечує його захист, опрацювання і передачу виступають інформаційно-комунікативні технології. Складність даного процесу потребує створення відповідної системи, яка відповідає за комунікативне забезпечення, особливість побудови якої визначається специфікою діяльності організації і конкретним середовищем її функціонування.

Таким чином, оцінюючи всі можливості інформаційно-комунікативних відносин, доцільно зазначити, що це комплексний засіб оцінки, контролю та управління діяльністю організації, котрий безперечно дозволяє отримати відповіді на конкретні стратегічні питання управління організацією, прийти до відповідних висновків, які можуть, наприклад, використовуватись при підготовці певних звітів, для організації рекламних та іміджевих акцій тощо. Тому, інформаційно-комунікативні відносини в організації дозволяють не лише підвищувати інформованість керівництва та співробітників про результати діяльності, ефективність застосування конкретних технологій чи запобігати можливим конфліктним ситуаціям, а й надає чітке бачення ситуації та правильності прийняття рішень, що сприяє підвищенню авторитету організації і загальної результативності колективної діяльності.

Бібліографія

1. Августин Р.Р. Управління інформаційними зв'язками. Навчальний посібник/ Руслан Ростиславович Августин, Юрій Аркадійович Богач - Тернопіль: Крок, 2013.-240с.

2. Татакі О.О. Інформаційно-комунікативний простір організації в контексті розвитку інформаційних технологій / О.О. Татакі // Інформаційна освіта та професійно-комунікативні технології XXI століття: